

vero-zahodno stran, ki je najmočnejše in najboljše utrjena.

Tretja skupina je na zapadu ter ima namen, da brani krilo prvih dveh skupin. Ta skupina je najslabša, ker so višave ozke, nizke in ena od druge precej oddaljene. Ta stran je dolga 3 kilometre, ima 6 baterij in do 60 topov.

Proti morju je 400 metrov visoka Zlata gora glavni čuvaj na jugu. Ob obali je posebna baterija, proti vzhodu se vrsti pet fortov. Tu je razpostavljenih 40 manjših in večjih topov, 48 brzostrelnih topov in sedem »možnarjev«. Nadaljna skupina obramb je na polotoku »Tigrov rep«. Tu je proti jugovzhodu obrnjenih 27 raznih topov. Tretja obrežna skupina šteje tri obrežne baterije.

Torej branijo Port Artur trije močni fort. 20 srednjih in 12 manjših, ki imajo do 300 trdnjavskih topov. Ni pa znano, koliko topov so Rusi prepeljali z ladij na suho. Trdnjava Port Artur sicer ni nepremagljiva, toda Japonci bodo morali zastaviti mnogo svoje armade, ako bodo skušali prodreti v trdnjavo.

»Novi Kraj« poroča, da je 8. majnika dejal poveljnik portarturske trdnjave, Stössl, vojakom v Port Arturu: »Vzdržali bode te trdnjavo, da pride pomoč. To je ravno tako gotovo, kakor to, da jutri izide solnce. Ruska zastava od ondi, kjer je razobešana, ne sme izginiti. S trdnim zaupanjem na Boga in nemajdanost ruske moči, hočemo pričakovati sovražnika.«

O naskoku na Port Artur pravi praška »Politik«: »Kaj koristi Japoncem, ako dobe Port Artur, ako pa pri tem izkrvave tri nadomestljive divizije. Kaj jim koristi Port Artur, če je celo japonsko gospodarstvo na morju odvisno od velike morske bitke, ki se bo bila, ko pride rusko baltičsko brodovje v vzhodno Azijo in ki bo tako močno, da se bo samo lahko pomerilo z vso japonsko močjo na morju. Ako pa bo padel Port Artur prej — kar pa ni verjetno — bo udrlo rusko brodovje v Port Arturu iz luke ter kolikor mogoče oškodovalo sovražnika ne oziraje se na svojo usodo. In ako ta boj izpade neugodno za Japonce, kake koristi ima potem od naskoka na Port Artur. Končno bo izkravela Japonska od takih »zmag« in ponižana bo ležala pred rusko močjo.«

Časopis v Port Arturu.

Kakor se kaže, so portarturski prebivalci še vedno dobre volje, dasiravno je položaj skrajno nevaren. Neki ruski častnik, ki se je vrnil v Moskvo, je prinesel seboj časopis, katerega izdajajo portarturski podčastniki. List se imenuje »Bodalce«. Glavni članek prve številke se prične: »Danes se natisne le 50 »Bodalce«, tako da nam jih nič ne preostaja za naše japonske prijatelje. Toda pol milijona bodalc pride po sibirski železnici, in te odpošljemo sovražniku. Naše »Bodalce« bo zabavno, ostro in ne brez osti!« Nato popisuje komične športne igre med posadko. »V soboto je bila mednarodna tekma. Vsi Japonci so pobegnili. Najpreje je prišel poddesetnik Gvozdev preoblečen kot Jeanne d' Arc, njemu sta sledila prostaka Lušin in Lebenko kot perzijski šah in John Bull. Rusko »matjuško« je predstavljal topničar Vasilkov, ki se je odlikoval na »Retvizanu«. In ruska »matjuška« bi dobila, ako ne bi zadela na John Bulla.« Končno pa prosijo materijelne podpore, da ne bo so-trudnikom ničesar manjkalo. Tobak, vžigalice in evropski časopisi se hvaležno sprejemajo.

Nadškof Dvornik za — Ruse.

Dalmatinski nadškof dr. Dvornik je v Kistanju spregovoril lepe besede: »Vsi bodimo složni, kakor so bili naši stari, ki so se borili za križ častni in svobodo zlato.« Na zaključku svojega govora pa je nadškof močnim glasom in šarko pozival navzoče, naj povzdignejo svoje prošnje in klice za — zmago orožja onega velikega naroda, ki na Daljnem Votoku preliva svojo kri za zmago Krista nad poganstvom, za zmago Jezusovega odreševalnega

nauka nad onimi lažnjivimi preroki, katere zmage sad bodo občutili vsi krščanski narodi in vse civilizirano človeštvo.

Poslanec Klofaš na bojišču.

Češki narodni-socialni poslanec Klofaš je 6. t. m. preko Dunaja odpotoval na bojišče v Vzhodno Azijo.

Poguba japonskih ladij.

Petrograd, 1. junija. Dopisnik ruske brzojavne agenture je sporočil danes iz Mukdena: O pogubi japonske križarke »Asama« manjkajo natančna poročila. Zanesljivo je, da se je v Kerskem zalivu pogreznila razun ene torpedovke in »Mijaka« še neka druga križarka. Glede oklopnjače »Fuči« gre glas, da je zadela pri Maodao na skalo, kjer jo čuvajo japonske torpedovke. (Križarka »Asama« je bila spuščena v morje leta 1898 in ima 9900 ton in 37 večjih in manjših topov.)

Ruski uspehi v Koreji.

Rusi so pričeli odločno prodirati na severo-vzhodu Koreje. Iz Söula poročajo, da je 4000 mož ruske infanterije in 600 ruskih jezdecev udrlo v Korejo. Te ruske čete korakajo proti Genzanu. Pred Genzanom je že 700 kozakov. Japonci so zapustili Genzan, ker je bila njihova ondotna posadka preslaba, da bi se bila ubranila ruskega napada. V Genzanu imajo Japonci zaloge živil in streljiva. Korejska vojska in korejske oblasti so zbežale iz Pikčena — to mesto je proti sredini Koreje — a ruski kozaki so za njimi. Ruski oddelek se bliža Kazanu, da napade mesti Andžu in Pjónjan. V Korejo prodira vedno več Rusov. Japonci se ne bodo smeli ozirati samo pred se, ampak tudi za svoj hrbet.

General Stössl,

poveljnik od Japoncev oblegane trdnjave Port Artur.

Japonska armada.

Japonska armada, ki se sedaj pri Takušanu izkrca, je tretja japonska armada pod poveljstvom generala Nodzu. Oku, poveljnik druge armade, dobi pred Port Artur od te armade toliko mož, da bo imel 60.000 mož, Kuroki, poveljnik prve japonske armade, pa toliko, da bo imel 48.000 mož. V Londonu so mnenja, da je japonska postavila v Korejo in v Mandžurijo že okolu 200.000 mož z nad 400 topovi, mnogimi tisoči konj in vozmi. Transporti iz japonskih luk se pa še nadaljujejo. V skrajni sili bo japonska postavila na bojišče še enkrat toliko vojakov. Vsak dan odide 1000 mož na bojišče. Tako se glase angleška poročila o japonskih vojaških transportih.

Vrhovni poveljnik japonski.

Maršal Jamagata Aritome je imenovan za vrhovnega poveljnika japonske vojske. Jamagata je rojen l. 1838 ter je vojni minister od l. 1873. Angleški listi pa poročajo, da je Jamagata tudi imenovan za podkralja zasedenih pokrajin.

Vladivostok, nova podlaga ruske mornarice.

London, 25. maja. Poročevalec lista »Express« javlja iz Petrograda, da so Rusi Vladivostok izbrali za podlago nadaljnjih odločnih načrtov na morju. Admiral Skrydlov ima baje povelje, premeniti ruske moči v Vladivostoku. Vladivostok bo poleg ondotne že iz 10.000 mož obstoječe posadke in on-

dotne divizije križaric dobil še po železnici novo brodovje torped. Vodilno rusko načelo bo, napadati japonsko obrežje in tako oslabiti japonsko mornarico v Rumenu morju. Na ta način bi se lahko kosala ruska mornarica z japonsko mornarico in bi bila omogočena združitev baltičkega brodovja z ruskim brodovjem v Vzhodni Aziji in prodreti proti Port Arturu.

Ruski glasovi o vojski.

»Nov. Vremja« izvaja, da trajno branjenje kvantunskega ozemlja niti ni bilo v programu ruskem, ker Daljni je trgovsko, a ne vojno pristanišče. Naravnost neumljivo je, kaj si inozemski korespondenti predstavljajo o imenu »trdnjava«. Kaj družega je s Port Arturjem. Ta je res trdnjava in ako jo bodo hoteli Japonci zavzeti, bodo morali porabiti v to mnogo sile in mnogo sredstev in mnogo korajže in mnogo časa.

»Novosti« pravijo, da čaka Japonce sedaj silao težka operacija. Res je sicer, da Japoncem prihajajo sveže moči, ali napredovanje skozi zemsko ožino nanganlinsko bo težko, ker tam jih čakajo čete generala Stössla. Toda čaka jih še huje delo: naskok na Port Artur. Za ta naskok niso še pripravljene. Vojska ni še zbrana in velike oblegovalne topove treba še-le pripeljati. Z zavzetjem Kinčoua so storili Japonci še-le en korak do cilja, približali so se naskoku na Port Artur. Ali že ta korak jih je silno drago stal. Če so Japonci že v prvem boju izgubili 700 mož, potem je naslednje dni številka gotov narasla na 15.000, ne vstevši krvavih dogodkov onega dne, ko so Japonci zavzeli Kinčou. O možnih posledicah temu spopadu ni možna sodba dotlej, dokler ne pridejo zanesljiva in podrobna poročila.

O utrdbah Port Arturja je izjavil prvi kapitan potonuloga »Petropavlovsk«, Jakovlev, v pogovoru z ruskimi novinarji med drugim tudi to-le: Kar se dostaja izida vojne, je v Port Arturu le eno mnenje: ena ali dve ruski zmagi na kopnem, in Japonci bodo v položaju, iz katerega ne bo izhoda. Na daljnem Vztoku so vsi prepričani, da prvi udarec, ki ga zada Kuropatkin Japoncem, zadane hudo. Japonci so se zaračunali v mnenju, da se ruska vojska ne bo zadostno hitro zbirala. Moje mnenje je, da vojna neha poprej, nego pride baltičsko brodovje. Naše tamkajšnje brodovje se bo moglo v kratkem meriti z japonskim.

Politični ogled.

Italijanska univerza v Trstu — in cesar. Pri sprejemu avstrijske delegacije dne 14. maja se je vršil med cesarjem in laskim poslancem Mauronerjem sledeči pogovor: Mauroner: Mi želimo italijansko univerzo v Trstu. — Cesar: Te ne bode te v nobenem slučaju dobili. In pri teh besedah je cesar naredil še odločno odklonivno znamenje z roko, da je dal svojim besedam poseben povdarek. Ves ta pogovor se je v javnosti zamočal. Je pa do besede resničen, ker se lahko dokaže s pričami, ki so ga čule. Iz predstoječega se da tudi razlagati, zakaj so italijanski delegatje kar izginili iz delegacije. Po sprejemu pri cesarju so vsi italijanski delegatje takoj zapustili Budimpešto in jih ni bilo več nazaj. Smatrati se mora njihov nastop kot demonstrativna abstenenca. — Torej so vendar enkrat tudi v višjih krogih spoznali, kam merijo vse lepe nakane italijanske iredente.

Zmage koroških Slovencev. Zopet so si priborili koroški Slovenci novo zmago. Pri občinskih volitvah v Galiciji so na celi črti sijajno zmagali Slovenci. V Libučah si je pa izvolil tamošnji občinski odbor slovenskega župana. Mi prisrčno čestitamo našim bratom v Korotanu. Le tako naprej!

Jugoslovani se združujejo. Po prizadevanju srbskega kralja Petra in črnogorskega kneza Nikite so se združile jugoslovanske države na Balkanu. Količke dalekosežnega

pomena bo ta zveza, ki stoji pod pokroviteljstvom Rusije, bo pokazala prihodnost, a že danes smemo reči, da bo koristila v prvi vrsti Srbiji, Bulgariji in Črni gori samim, v drugi vrsti pa še posebno makedonskim Slovanom, ki se sedaj ječe pod težkim turškim jarmom. Ne moremo prezreti, da je ta zveza naperjena tudi kolikortoliko proti Avstriji, ki išče svojih koristi na Balkanu. Nekateri listi celo trdijo, da bi se zvezi rada priklopila Turčija, a je premalo verjetno, ker smrtni sovražniki se ne pobratijo kar tako čez noč, vsaj življenje nas tako uči. Največ koristi pa bodo imele države, ako se združijo tudi gospodarsko, po čemer tudi stremijo. Glavni urednik bolgarskega lista »Den«, V. Velčev je izrekel o tej zvezi važne in pomenljive besede: »Tisti, ki dokaže, da je nemogoča balkanska zveza, ta dokaže gotovo propast balkanskih držav.« — V Makedoniji tudi ni vse tako mirno, kakor izgleda na zunaj, vsaj znani vstajski vodja Boris Sarafov je pred kratkim izjavil, da se vstaja v Makedoniji zopet začne in sicer iz naroda samega, ker uvidi, da Turčija noče resno izvesti reform.

Za samostojnost Hrvatske. Sedaj se vrše pogajanja med Hrvatsko in Ogrsko zaradi uravnanja skupnih zadev obeh dežel. Ker so imeli dosedaj vse finance skupne, je šel ves denar, katerega je plačevala Hrvatska na Ogrsko, kjer so ga večino porabili za svojo deželo, Hrvatska pa je dobila za svoje potrebe le malo nazaj; vsled tega je gospodarsko vedno bolj propadala. Odkar pa se je lani dignilo ljudstvo, odmeva po celi Hrvatski samo jeden klic: »Živela finančna samostojnost!« Tega pa seveda Ogrji nočejo dopustiti, ker potem ne bi mogli več izsesavati Hrvatske. Zato pa meščanstvo v Zagrebu in ljudstvo po deželi gromovito zahteva, da regnikularna deputacija, ki ima nalogo, pogajati se z Ogrji, svoja pogajanja prekine.

Dopisi.

Iz Laškega. Dne 5. rožnika je bil tukaj dan veselja, ker so nas obiskali presvitli naš vladika, da so delili našim mlajšim zakrament sv. birme. Kakor druga leta, tako so tudi tokrat naši vrli fantje pripeljali nad 30 m visoki mlaj z namenom, postaviti ga okrašenega s cerkveno, cesarsko in slovensko zastavo pred cerkvijo. Ali čudno, tukajšnji usnjari in župan Veber, ki je sin vrlega pokojnega in nepozabnega g. Karola Veberja, ki je bil veren Slovenec ter dolga leta cerkveni ključar, je dosegel, da se je smel krasni mlaj postaviti le brez slovenske zastave.

Ker je pa narodni ponos naših vrljih fantov bil užaljen, da niso smeli slovenske zastave obesiti na mlaj, so isto obesili z okna v zvoniku. Ali čudite se in strmite, ravno med sv. mašo prideta župan in sluga ter začne zadnji s sekiro odpirati vrata, ki vodijo v zvonik. Le mirni previdnosti naših vrljih fantov se je zahvaliti, da ni prišlo do pretepa.

Po opravljenem sv. opravilu snamejo fantje lepo mirno zastavo z zvonika ter jo neso v lepem redu skozi trg. Pri hiši župana pa pridrvita župan in sluga, kar so jima noge in telesa pripustila ter se vmešata med fante, hoteč jim zastavo iztrgati, toda morala sta odstopiti. Tudi sedaj so se fanti premagovali in tako ni prišlo do nobenega izgreda. Sedaj pa odgovorite vi, gospod župan, ali niso naši fantje hladnokrvnejši nego vi? Vi pa, Slovenci, si to dobro zapomnite in si oglejte gospode v občinskem odboru in druge, katerim ste tedaj dobri, ako jim vaše težko prislužene krone nosite, sicer pa sovražijo vašo slovensko zastavo in zavednost.

Slovenec.

Pri Sv. Lovrencu na Drav. polju smo imeli o priliki letošnjega birmovanja dne 30. maja veličastne, ginljive slovesnosti, ki nam ne pridejo iz spomina. Kljub slabemu vremenu se je na predvečer množica vernih faranov zbrala ob slavoloku ter željno prič-

kovala svojega ljubljeneega nadpastirja. Pozdravili so presvetlega knezoškofa veleč. gosp. župnik J. Ozmeč v imenu cele fare, učenka Roza Mlakar v imenu šolarjev, mladenič Janez Bauman v imenu mladeniške Marijine družbe, dekle Jera Planinšek v imenu dekliške družbe in načelnik ognjegasnega društva Jak. Tumpaj v imenu požarnikov. Vidno ginjeni so se milost. knezoškof zahvali za pozdrave. — Še lepši dan veselja je bil drugi, birmanski dan. Radovali so se ob njem vsi farani, veselili so se ga pa zlasti birmanci (bilo jih je 211) ker jim je prinesel darove sv. Duha, veselili so se ga pa tudi njihovi dobri stariši in botri. Najbolj veseli pa ste ga bili Marijini družbi. Presvitli knezoškof so jima namreč blagoslovili krasni družbeni zastavi: mladeničem zastavo s podobama najsv. Srca Jezusovega in sv. Alojzija, dekletom pa bandero, ki nosi podobi »Jezus, čistost devic« in »Marija, brez madeža spočeta.« Med sv. mašo so družbeniki in družbenice iz skofovih rok skupno prejeli sv. obhajilo. Slišali so pa tudi iz njihovih ust zveličavne opomine, kako se naj pod zastavo Kristusovo srčno vojskujejo za dobro, sveto reč. Dal Bog, da bi besede Presvetlega rodile stoteran sad! — Tretji dan 31. maj, pa je bil dan izrednega veselja za Župečo ves. Vrli Župečani so namreč s pomočjo blagih dobrotnikov začeli sredi svoje lepe vasi staviti cerkvico na čast sv. Antonu puščavniku. In presvit. nadpastir so mimogrede iz Ptujске gore v Cirkovce ob asistenci 14 gg. duhovnikov blagoslovili vogeljni kamen te cerkvice. Po dovršenih sv. obredih so mil. knezoškof navzoče ljubeznivo nagovorili, jih spodbujali k češčenju in posnemanju sv. Antona Velikega ter jim toplo priporočali započeto delo. Med drugim so omenili, da je lovrenška fara svoje dni že imela cerkvico sv. Antona. Ista stoji še zdaj v Mihovcah, katere so pred kakimi sto leti bile ločene od lovrenške fare in pridružene cirkovski župniji. Ljubezen do sv. Antona pa ni izginila iz lovrenške fare; zopet hoče imeti cerkvico njemu posvečeno. Bog daj, da jo srečno dozida!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Romanje mladeničev in mož k Mariji na Brezjah. Mladeniči in možje, oglasite se za vozne liste pri svojih čč. gg. dušnih pastirjih vsaj do 24. junija t. l. čč. gg. dušne pastirje pa prosim, naj mi blagovolijo do 26. junija t. l. število udeležencev naznaniti. Le ako se oglasi gotovo število, se bo mogel poseben vlak pripraviti. Pri čč. gg. dušnih pastirjih se bodo dobivali in plačevali vozni listki. Cene in vozni red objavijo časniki. Kdor si sam naroči vozni listek, naj pošlje naprej voznilno, dodane še pa 10 vin. poštnine. Ako se oglasi premalo število, se vozimo dne 3. julija z osebnim vlakom, ki gre okoli polnoči iz Maribora. Možje in mladeniči na noge, da bodete častno zastopani pri vseslovenskem shodu na Brezjah! — Martin Medved, župnik.

Imenovanja v finančni službi. Davčni oficijal Fr. T o p l a k je postal davkar, davčni oficijal Rudolf Sigl pa davčni kontrolor. Davčna oficijala sta postala pristava Franc Stadler in Jak. Blažon. Davčni pristav Rudolf Vivod je postal davčni kontrolor. Praktikanta Karol Mraz in Vinc. Lauko sta imenovana za davčna pristava.

Mariborske novice. Naše mesto ni veliko pa vendar se pripeti v njem toliko tatvin kakor v malokaterem velikem mestu. Minolo nedeljo je ukradel neki ključavničar Gregura v gostilni pri »Črnem orlu« igralcu iz cirkusa Husseinu različnih stvari v vrednosti 194 kron in v pondeljek je pa izginilo

zdravniku dr. Terču kolo vredno 350 kron. Sumi se, da je tat v isti hiši stanujoči barvarski pomočnik. Ljudje vedno bolj pozabijo na Boga in njegove zapovedi in vsega tega je kriva ta od »Štajerca« hvalisana nemška »kultura«, ki potegne toliko mladeničev za seboj, da pozabijo najprej na materni jezik in potem tudi na Boga.

Mariborske porotne obravnave so se pričele v pondeljek, dne 6. t. m. Prvi dan je stala pred porotniki 21 letna posestniška hči Antonija Vidovič iz Jablovec, obtožena umora svojega otroka. Obsojena je bila na tri leta težke ječe. — V torek, dne 7. t. m. sta bila obsojena Eva Holc iz Studenec in Frid. Hauser iz Ptujja, prva na 2 in pol leta, drugi na 2 leti težke ječe, kar sta zažgala kočo umrlega Antona Holc v Zagorcih, da bi dobila zavarovalnino. —

»Sadove klerikalizma« imenuje »Slov. Narod« dejstva, da se g. prošt Flek v Ptujju ni udeležil volitev za okrajni zastop ptujski, g. dekan Jurkovič ne občinskih volitev v Ljutomeru in g. opat Ogradi ne volitev za okrajni zastop celjski. O g. proštu Fleku smo že povedali, da je bil pripravljen za odhod k volitvam, a se mu je naznanilo, da njegov glas ni več odločilen; o gosp. Jurkoviču pa naj pove vodstvo ljutomerskih Slovencev, kako je dejansko pomagal pri volitvah, a vodstvo samo ni smatralo njegovega glasa v drugem razredu, kjer je volivec, za odločilnega; kar pa se g. opata Ogradija tiče, nam vzroki njegove odsotnosti pri omenjeni volitvi kratkoma niso znani. Sicer pa je g. Ogradi pod najtežavnejšimi razmerami, katere se povsod upoštevajo, le pri duhovniku ne, storil že več za slovenski narod kakor vsi spodnještajerski dopisniki »Slov. Naroda« skupaj. »Slov. Narod« trdi tudi po krivici, da se odtegujejo slovenski duhovniki narodnemu delu. To splošno ni res, kjer pa se žal zgodi, je izmed glavnih vzrokov tudi ta, da se slovenska duhovščina od nobene strani tako pobalinsko ne napada in blati kakor ravno od slovenske liberalne strani po nje listih. Da vsled tega nekaterim preide veselje do dela v zvezi z liberalnimi krogi, je samoumevno, čeprav se ne more odobravati, kajti edino pravo bi bilo, postaviti se na lastne noge ter brez liberalne gosposke primesi, ki itak hoče pri narodnem delu več uživati nego pomagati, delovati brezozirno za težnje našega katoliškega, slovenskega kmetskega ljudstva!

Iz Jarenine. Dne 6. t. m. popoldne si je ogledal c. kr. namestnik grof Clary škodo, katero je povzročil 19. maja v naši župniji silen vihar s točo. Spremljali so ga c. kr. okrajni glavar grof Attems, deželni odbornik Robič, dekan Čížek in drugi. Vendar samo ogledovanje bi bilo malo pomagalo, da ne bi bil g. c. kr. namestnik prinesel s seboj tudi zdatne podpore, in to se je tudi zgodilo. Ko je najprej na Vukovskem razdelil najhuje prizadetim precejšnje svote, pripeljal se je v Jarenino, kjer so ga željno pričakovali posestniki iz tukajšnje Pesniške občine, katerim je bila podpora od glavarstva obljubljena. Zares čudili smo se nad zdatno pomočjo; dobili so nekateri 3—500 K. Res, velika dobrota v hudi stiski. Vsa čast namestniku, ki je prvi sprožil misel in se tudi veliko sam trudil, da je sklad v Gradcu za prvo pomoč v kratki dobi tako narastel, da je mogoče posameznim prizadetim hitro pomagati. Želeli bi bilo, in to želje je namestnik tu povdarjal, da bi to podjetje vsaka občina čestudi z malim doneskom podpirala. Marsikateremu revežu je zaigrala solza veselja in hvalečnosti v obeh, ko je sprejel iz rok namestnikovih določen mu dar. Ekscelesca je bil namenjen zdaj naravnost proti Sv. lju, da tudi tamošnjim, od toče in nevihte prizadetim, donese podpore. Na prošnjo jareninskega dekana pa, naj si ogleda najhuje prizadeti kraj Gačnik, se poda res namestnik z dekanom in drugim spremstvom tja. Začudi se, ko zagleda križem ležati debela sadnega drevja, kojih ni v stanu